

OS BOSQUES GALEGOS

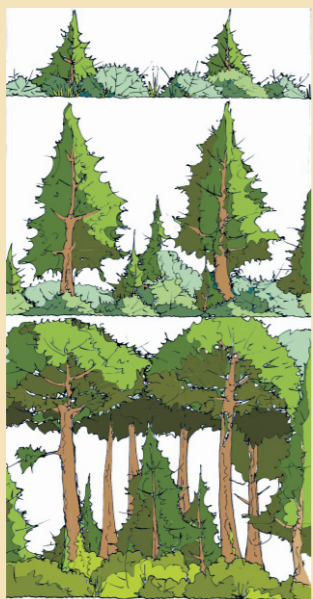
Adela Leiro, Mon Daporta

Os bosques son as agrupacións naturais de árbores, ecosistemas constituídos por un conxunto de árbores, arbustos e outros vexetais no que domina o estrato arbóreo, pouco ou nada influídos pola acción humana.

Os bosques galegos caracterízanse pola súa gran biodiversidade debido a que contan cunhas condicións climáticas especiais, con mestura de clima atlántico e mediterráneo (por eso podemos atopar en moi pouco espazo especies vexetais correspondentes a un e outro clima, ou dos dous), e ao seu releve accidentado, o que da lugar ao asentamento de variadas comunidades vexetais.

En Galicia podemos atopar diferentes tipos de formacións arbóreas naturais (fragas, bosques de ribeira, devesas, carballeiras...) ou antrópicas (plantacións de eucaliptos, piñeiros, soutos, parques e xardíns...)

A formación dun bosque é un proceso lento que, en estado natural, case sempre vai parello ao da formación do solo no que se asenta. Comeza co asentamento das herbas, detrás delas aséntanse os arbustos e entre eles desenvólvense as primeiras árbores e os seus animais asociados. Cando estas primeiras árbores acadan unha certa altura crean unha cuberta que fai cambiar as condicións ambientais do espazo que está debaixo delas, crea un microclima axeitado para o desenvolvemento das especies de sombra, coas que o bosque acadará a súa máxima complexidade e desenvolvemento, e chega á estabilidade (climax).

Carballeira do Xesta, no Suido. Os bosques reciben distintos nomes segundo as especies que dominan nel (carballeira, faial, bidueiral), ou o lugar onde se asenten (bosque de ribeira). As plantacións reciben o nome da especie dominante (piñeirais, eucaliptais, soutos...).

Fragas do Eume.

Bosque mixto no Invernadeiro.

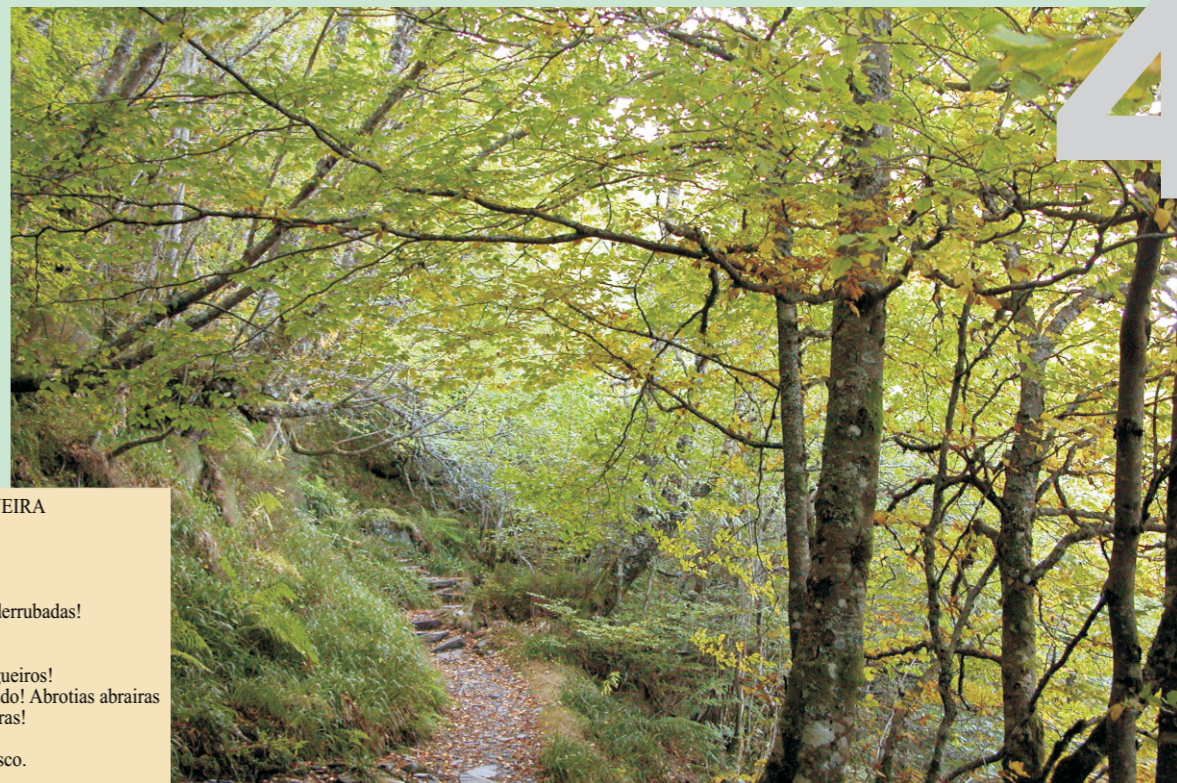
DEVESA da ROGUEIRA

Bidueiros cimeiros!
Pena das Augas!
Xardois teixos
rebolos tocos faias derrubadas!

Camiño da Veneira!
Carreiro dos dez regueiros!
Cereixas de carnabudo!
Abrotias abrairas
pincheiras e pincheiras!

Eiquí sempre foi bosco.

Ruxir solo
da fonte do corzo!
Barbas do mofo
pingando dos toros!
(Uxío Novoneyra, "Os eidos")

Devesa da Rogueira. O Courel. Declarada polo Fondo Mundial para a Natureza como unha das seis áreas de bosque autóctono máis importantes da Península Ibérica.

Fraga do Rego da Bara. Serra dos Ancares.

As fragas son os bosques naturais característicos de Galicia. As árbores dominantes son o carballo, a abelaira, o bidueiro ou o pradairo, e, en menor cantidade faias, carbas, castiñeiros e especies de folla perenne como loureiros, acivros, érvedos...

O 75% do territorio forestal galego está cuberto por masas artificiais de coníferas, seguidas das frondosas autóctonas, os bosques mixtos e os eucaliptais. Galicia é a primeira reserva forestal do Estado. Calcúlase que hai máis de 688 millóns de árbores.

Plantacións de eucaliptos no norte de A Coruña.

Plantacións de piñeiros rubios nas montañas de A Fonsagrada.

Souto no Courel. Os castiñeiros cultívanse para aproveitar castañas, madeira, cogomelos...

Os bosques de ribeira, son formacións arbóreas asociadas ao curso dos ríos. Están formadas por, amieiras, salgueiros, bidueiras, freixos, avelaneiros, sanguieiros, sabugueiros, lamigueiros, chopos... Teñen unha gran importancia ecolóxica porque regulan a temperatura e a luminosidade das augas, proporcionan refuxio e alimento á fauna, actúan como filtros verdes que limitan a chegada de contaminantes e serven de corredores para os desprazamentos dos animais.

